

Mekke döneminde inmiştir. 20 âyettir. Sûre, adını ilk âyetteki "el-Beled" kelimesinden almıştır. Beled, şehir, belde demektir

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1, 2, 3, 4. Sen bu beldedeyken bu beldeye (Mekke'ye), babaya ve ondan meydana gelen çocuğa yemin ederim ki, biz insanı bir sıkıntı ve zorluk içinde (olacak ve bunlara göğüs gerecek şekilde) yarattık.[1]

5. İnsanoğlu, kendisine kimsenin güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

6. "Yığınla mal harcadım" diyor.

7. Kendisini kimsenin görmediğini mi sanıyor?

8, 9, 10. Biz ona iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi; iki apaçık yolu (hayır ve şer yollarını) göstermedik mi?

11. Fakat o, sarp yokuşa atılmadı.

12. Sarp yokuşun ne olduğunu sen ne bileceksin?

13. O tutsak bir boynu çözmek (köle azat etmek)tir.

14, 15, 16. Yahut şiddetli bir açlık gününde kendisiyle yakınlığı olan bir yetimi, yahut yerde sürünen bir yoksulu doyurmaktır.

17, 18. Sonra da iman edenlerden olup birbirine sabrı tavsiye edenlerden, birbirine merhameti tavsiye edenlerden olanlar var ya, işte onlar Ahiret mutluluğuna erenlerdir.[2]

19. Âyetlerimizi inkâr edenler ise; kötülüğe batmış kimselerdir.[3]

20. Üzerlerinde etrafı sımsıkı kapatılmış bir ateş vardır.

---

1. *Burada sözü edilen "baba ve oğul"un genel bir ifade olup her baba ve oğlu ifade ettiği tefsir kaynaklarında söylendiği gibi bunun; çocuk sahibi olamazken sonradan çocuk sahibi olan baba ile çocuğunu, Hz. İbrahim ile oğul İsmail'i ifade ettiği de söylenmiş, ağırlıklı görüşün ise ilk görüş olduğu belirtilmiştir.*

2 . *Bu âyetin son cümlesi "Amel defteri sağdan verilecek kimselerdir" şeklinde de tercüme edilebilir.*

3 . *Bu âyet, "Âyetlerimizi inkâr edenler ise, amel defterleri soldan verilecek olanlardır" şeklinde de tercüme edilebilir.*